

den anden Side kan det heller ikke skjules, at der er Ting, som man, naar man har fulgt denne Sag og er interesseret i den, ser paa med nogen Forundring. Det Krav, som har været rejst af den nydannede Forening i Fredericia, om en Deling saaledes, at man fik en Skole med fuld Uddannelse i København og en anden med fuld Uddannelse i Fredericia, har fra første Færd haft min Tilslutning. Jeg er overbevist om, at den højtærede Minister med den Varme, hvormed han altid omfatter de smaa, og fordi han ved, hvor svært det er for Forældre fra Nordjylland at komme til København for at besøge deres Børn og omvendt, sikkert vil kunne imødekomme en Del af disse Krav. Ikke alle har Raad til at foretage disse lange Rejser, og de fleste Mennesker vil dog gerne en Gang imellem kunne se til det Barn, som er deres Hjertebarn. Derfor har jeg i nogen Grad støttet Kravet om denne Deling, og der har da ogsaa været forebragt Udvalget i det høje Landsting Forestillinger i den Retning; men hvorvidt en saadan Deling kan forenes med de økonomiske Hensyn, der skal varetages, ved jeg ikke. Det er jo givet, at de sagkyndige i denne Sag har været meget uenige, de har staaet imod hinanden, og navnlig har den Mand, som den højtærede Minister omtalte, og som har indlagt sig stor Fortjeneste paa dette Omraade, haft sin bestemte Opfattelse af denne Sag og fremsat et helt Forslag om den. Jeg tør ikke udtale mig om, hvorvidt det skulde kunne naas; jeg selv personlig synes, at det er ganske forkasteligt, at man stadig skal flytte om med Børn fra Jylland til København og fra København til Jylland. Naar man først har faaet et Barn anbragt i et Institut — og lad mig sige med det samme, at det, jeg har set i Fredericia, har givet mig det Indtryk, at der kan man være tryk for sit Barn — er man ikke glad ved, at der kan blive flyttet om med det flere Gange; saa at det stadig skal finde sig til Rette under nye Forhold. Derfor har jeg haft Sympati for, at vi kunde bevare disse særlige Institutioner, da vi har Bygningerne baade i København og i Fredericia. Om det kan lade sig gøre, ved jeg ikke; men selv om jeg har den allerstørste Respekt for det høje Landstings udmærkede Arbejde i denne Sag, og selv om det høje Landsting har behandlet denne Sag i 4 Maaneder og derved lagt et stort Arbejde ind deri, vil jeg dog mene, at en Sag saa alvorlig som denne og en Sag, der har saa stor Betydning for mange i dette Land, synes jeg ikke, man kan jage igennem paa en Dag eller to;

jeg synes, at almindelig Sømmelighed kræver, at vi maa undersøge den Sag, og jeg vil derfor henstille, at vi faar den under Behandling i et Udvalg. Jeg for mit Vedkommende skal være villig til at yde al den Hjælp, jeg kan, til at faa Forslaget gennemført saa hurtigt som muligt; men jeg synes ikke, vi kan lade en saa alvorlig og vigtig Sag passere, uden at vi ogsaa undersøger den og kan tage vort Ansvar for den, naar den endelig skal gennemføres.

Vesterager: Det blev fremhævet af den højtærede Socialminister, at det var ønskeligt, at der kunde blive Ro om denne Sag; og deri er jeg ganske enig med Ministeren. Det har sin store Betydning at netop de Institutioner, der arbejder med en saa vanskelig Opgave, kan arbejde i Ro og under betryggende Former. Der er imidlertid rejst en Stemning ude i Landet — det er jo kommet frem ved forskellige Lejligheder — og jeg tror ikke, det vil lykkes at faa tilvejebragt den Ro om Arbejdet, som vi alle ønsker, dersom vi ikke faar gennemført dette Lovforslag. Om det saa vil være i Stand til at frembringe den Ro, vi alle ønsker, bliver et Spørgsmaal, for sig; men jeg tror, vi maa prøve paa at finde en Løsning i denne Retning. Det blev ogsaa fremhævet af den højtærede Socialminister, at det har været alt for dyrt. Det kan jo have sin Betydning, men det er dog alligevel ikke det væsentlige. Naar der nu er foretaget en saa grundig Undersøgelse af Sagen, dels i Kommissionen og dels i det andet høje Ting, og naar dette Arbejde er afsluttet med, at alle fire Partier i det andet høje Ting staaar sammen om dette Forslag og sender det herover med den anbefaling, som ligger i, at de gennem et meget grundigt Udvalgsarbejde har arbejdet sig sammen, synes jeg, det er en ret stor Betyggelse for, at netop det Formaal, vi alle sammen har, kan naas, nemlig Ro i Arbejdet.

Jeg kan henholde mig til de Udtalelser, der er fremkommet, dels fra den højtærede Socialminister og dels fra det ærede Medlem Hr. Bjerring. Jeg tror, vi vil gøre vel i at søge dette Lovforslag gennemført hurtigst muligt. I en hvilken som helst Skolesag, i pædagogiske Spørgsmaal af hvilken som helst Art, vil der altid være nogen Uenighed, de sagkyndige er sjældent helt enige, og saadan er det selvfølgelig ogsaa her, men man kan ikke tage Hensyn til alle Sider, og der kan være saa modstridende Anskuelser, at de ikke er til at forene. Det, der for mig selvfølgelig vejer noget tungt, er, at der maa ske fra visse Forældres Side kan fremkomme